ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา*

THE TEACHER SATISFACTION TOWARDS ACADAMIC ADMINISTRATION IN THE SPECIAL EDUCATION SCHOOL, OFFICE OF SPECAIL EDUCATION,CHACHOENGSAO PROVINCE

นัฏฐิญา ยอดกะโซ่

Nutthiya Yodkaso

มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ

Bangkok Suvarnabhumi University, Thailand

Corresponding author E-mail: Nuttiyaview1608@gmail.com

วันที่รับบทความ : 5 กรกฎาคม 2569; วันแก้ไขบทความ 21 กรกฎาคม 2569; วันตอบรับบทความ : 23 กรกฎาคม 2569

Received 5 July 2026; Revised 21 July 2026; Accepted 23 July 2026

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา 2) เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทราจำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา อายุ และประสบการณ์การทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนฉะเชิงเทราปัญญานุกูล ในปีการศึกษา 2568 ได้จากการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง จากตารางเครจซี่และมอร์แกน จำนวน 113 คน ดำเนินการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิโดยเทียบสัดส่วนของประชากรกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดจากนั้นจึงสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ โดยมีค่า

*นัฏฐิญา ยอดกะโซ่. (2569). ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา. วารสารสหศาสตร์การพัฒนาสังคม, 4(5), 1243-1260.

Nutthiya Yodkaso. (2026). The Teacher Satisfaction Towards Acadamic Administration In The Special Education School, Office Of Specail Education,Chachoengsao Province. Journal of Interdisciplinary Social Development, 4(5), 1243-1260.;

DOI: https://doi.org/10.

Website: https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JISDIADP/

ความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .82 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอ้างอิง ได้แก่ การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยรวมอยู่ในระดับ มาก

2. เปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า

2.1 ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามอายุ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ, การบริหารงานวิชาการ

Abstract

The objective of this research 1) examine teachers' satisfaction with academic administration of office of special education in Chachoengsao Province, and 2) compare teachers' satisfaction with academic administration of office of special education in Chachoengsao Province, classified by gender, age,

educational level, and working experience. The sample group used in this study consisted of 113 teachers from Chachoengsao Panyanukool School during the 2025 academic year. The sample size was determined using the Krejcie and Morgan table. Stratified random sampling was employed by proportionally comparing the population with the determined sample size, followed by simple random sampling. The research instrument was a 4-point Likert type scale questionnaire with a reliability coefficient of 0.82. The data were analyzed using basic statistics including frequency, percentage, mean, and standard deviation, as well as inferential statistics, including the t-test and one-way analysis of variance (One-Way ANOVA).

The research findings revealed the following:

1. The overall level of teachers' satisfaction with academic administration of office of special education in Chachoengsao Province was at a high level.

2. The comparison of teachers' satisfaction with academic administration of office of special education in Chachoengsao Province indicated that:

2.1 Teachers' satisfaction with academic administration of office of special education in Chachoengsao Province, when classified by gender, showed not statistically significant both overall and across individual aspects.

2.2 Teachers' satisfaction with academic administration of office of special education in Chachoengsao Province, when classified by educational level, revealed not statistically significant both overall and across individual aspects.

2.3 Teachers' satisfaction with academic administration of office of special education in Chachoengsao Province, when classified by age, revealed not statistically significant. However, when considered by individual aspects, a statistical significance was found in the aspect of school curriculum development at the .05 level.

2.4 Teachers' satisfaction with academic administration of office of special education in Chachoengsao Province, when classified by working experience, revealed not statistically significant both overall and across individual aspects.
Keyword: Satisfaction, Acadamic Administration

บทนำ

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.2556 นับเป็นนวัตกรรมทางกฎหมายด้านการสร้างเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการโดยมีสาระทั้งในด้านการกำหนดมาตรการในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต การสร้างกลไกเพื่อการคุ้มครองคนพิการ ในเชิงนโยบายไว้ในกฎหมาย เพื่อให้คนพิการได้รับสิทธิและโอกาสการคุ้มครองจากรัฐ โดยให้คนพิการได้เข้าถึง และใช้ประโยชน์ จากบริการต่าง ๆ จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลือจากรัฐ ทั้งในด้านฟื้นฟูสมรรถภาพโดยกระบวนการทางการแพทย์การศึกษาการอาชีพ การคุ้มครอง เพื่อมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม การยอมรับและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง การเข้าถึง นโยบายแผนงาน โครงการกิจกรรมข้อมูลข่าวสารการสื่อสารโทรคมนาคม บริการล่ามภาษามือ สิทธิ ในการเข้าไปใช้ในบริการสาธารณะ เช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป เป็นต้น (เกศสุดา อินทร์สาหร่าย), 2563)

การจัดการศึกษาพิเศษหรือเรียกอีกประการได้ว่าการศึกษาสำหรับผู้พิการซึ่งจะต้องจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับความต้องการจำเป็นและความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้ที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภทจะมีความสามารถและข้อจำกัดทางการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานจะต้องมีการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้เหมาะสมกับวัยและเต็มตามศักยภาพของเอกัตบุคคลให้มีความสามารถและทักษะการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ในสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้และที่สำคัญในการพัฒนาการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นอย่างแท้จริง เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมโลกอย่างสันติสุขบนพื้นฐานของสิทธิในขั้นพื้นฐานของความเป็นคนไทยเพื่อการปฏิรูปการศึกษาที่มีแนวทางในการพัฒนาเด็กให้เป็นคนดี คนเก่ง มีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545)

การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเฉพาะความพิการจังหวัดฉะเชิงเทราในปัจจุบันเผชิญกับความท้าทายที่ซับซ้อนเนื่องจากความหลากหลายของประเภทความพิการของนักเรียนและข้อจำกัดรายบุคคลของผู้เรียน สภาพปัญหาที่สำคัญประการแรกคือการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่ยังขาดความยืดหยุ่นและการประยุกต์ใช้ให้เข้ากับทักษะชีวิตที่จำเป็นจริงสำหรับเด็กพิเศษ ส่งผลให้ครูผู้สอนมีความพึงพอใจในระดับต่ำเนื่องจากต้องแบกรับภาระงานเอกสารในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ที่มีความซับซ้อนและใช้เวลานาน อีกทั้งทรัพยากรด้านสื่อเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกและนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ยังมีไม่เพียงพอหรือไม่สอดคล้องกับข้อจำกัดทางกายภาพและสติปัญญาของนักเรียนแต่ละกลุ่ม ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนไม่สามารถยกระดับคุณภาพผู้เรียนได้อย่างเต็มศักยภาพในด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษาหลายแห่งยังขาดการเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการประกันคุณภาพกับแนวปฏิบัติงานจริงในห้องเรียน ทำให้ครูมองว่าการประกันคุณภาพเป็นเพียงการเตรียมเอกสารเพื่อรอรับการประเมินมากกว่าจะเป็นกลไกในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ การบริหารจัดการงานวิชาการยังขาดระบบสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพในการติดตามและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เป็นรูปธรรม ส่งผลให้ผู้บริหารขาดข้อมูลที่ถูกต้องแม่นยำในการวางแผนเชิงกลยุทธ์ ปัญหาเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นเร่งด่วนในการศึกษาวิจัยเพื่อหาแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วม การสนับสนุนด้านทรัพยากร และการปรับปรุงระบบงานวิชาการให้มีความทันสมัยและตอบสนองต่อบริบทเฉพาะทางของโรงเรียนเฉพาะความพิการ เพื่อยกระดับความพึงพอใจของบุคลากรและคุณภาพชีวิตของนักเรียนพิการในจังหวัดฉะเชิงเทราให้ดียิ่งขึ้น (โรงเรียนฉะเชิงเทราปัญญานุกูล,2568)

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการที่ตอบสนองต่อบริบทและความต้องการของโรงเรียนเฉพาะความพิการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา

2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทราจำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา อายุ และประสบการณ์การทำงาน

วิธีการดำเนินวิจัย

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา ได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ที่ศึกษาความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครู โรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา

2.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนฉะเชิงเทราปัญญานุกูล ในปีการศึกษา 2567 จำนวน 164 คน ได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 113 คน ดำเนินการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน (Stratified Random Sampling) โดยเทียบสัดส่วนของประชากรกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด จากนั้นจึงสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อให้ได้ครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับโครงสร้างการบริหารวิชาการ แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา อายุ ประสบการณ์ทำงาน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนฉะเชิงเทราปัญญานุกูล จำนวน 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการ

พัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert,1962) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5	คะแนน	หมายถึง	ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนฉะเชิงเทราปัญญานุกูลในระดับมากที่สุด
4	คะแนน	หมายถึง	ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนฉะเชิงเทราปัญญานุกูลในระดับมาก
3	คะแนน	หมายถึง	ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนฉะเชิงเทราปัญญานุกูลในระดับปานกลาง
2	คะแนน	หมายถึง	ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนฉะเชิงเทราปัญญานุกูลในระดับน้อย
1	คะแนน	หมายถึง	ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนฉะเชิงเทราปัญญานุกูลในระดับมีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ผู้วิจัยติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ เพื่อออกหนังสือขอความอนุเคราะห์จากผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มตัวอย่างทุกสถานศึกษา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.2 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยเก็บรวบข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามออนไลน์

4.3 ผู้วิจัยนำข้อมูลไปใช้ในการวิเคราะห์ผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อการวิจัย

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาวิจัยความพึงพอใจของครูที่ต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา มีดังนี้

1) สถิติพื้นฐาน (Basic Statistics)

(1) ค่าร้อยละ (Percentage)

(2) ค่าเฉลี่ย (Mean)

(3) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : SD.)

2) สถิติอ้างอิง (Inferential Statistics)

(1) การทดสอบค่าที (t-test)

(2) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance)

เมื่อพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติใช้การทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่(Scheffe’s Mothod)

6. การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล

นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับครูโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดชลบุรี จำนวน 30 คน การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิอัลฟา (Coefficient Alpha) ของครอนบาค (Cronbach, 1990) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบสอบถามเท่ากับ .82

7. การนำเสนอผลการวิจัย นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา อายุและประสบการณ์การทำงาน

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 113 คน ส่วนใหญ่เป็นครูเพศหญิง จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 71.68 ครูเพศชาย จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 28.32 ส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 76.11 และครูที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 23.89 ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 30-40 ปี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 48.67 อายุมากกว่า 40 ปี จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 30.09 และอายุน้อยกว่า 30 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 21.24 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 53.10 มีประสบการณ์การทำงานระหว่าง 10-20 ปี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 38.94 และมีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 20 ปี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 7.96

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า

1. ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรก คือ ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา อันดับสุดท้าย คือ ด้านการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้

1.1 ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความ

พิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด 8 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรก คือ ถานศึกษาสนับสนุนให้ครูมีความรู้ในการพัฒนาหลักสูตร รองลงมา คือ สถานศึกษามีการประเมินการใช้หลักสูตรและนำผลการประเมินมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง อันดับสุดท้าย คือ สถานศึกษาส่งเสริมให้การพัฒนาหลักสูตรมีความสอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่นและสนองความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น

1.2 ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรก คือ สถานศึกษามีการส่งเสริมให้ครูใช้กระบวนการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการจัดการเรียนรู้ รองลงมา คือ ครูสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมของผู้เรียนอันดับสุดท้าย คือ ครูกำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหลักสูตรและความต้องการของผู้เรียน

1.3 ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด 9 ข้อและอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรก คือ สถานศึกษามีการสำรวจแหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา รองลงมา คือ รู้มีการบูรณาการแหล่งเรียนรู้เข้ากับกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ อันดับสุดท้าย คือ สถานศึกษามีการจัดทำรายการข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอก

1.4 ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด 7 ข้อและอยู่ในระดับมาก 3 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรก คือ สถานศึกษามีการดำเนินงานการประกันคุณภาพ

การศึกษาภายในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง รองลงมา คือ สถานศึกษามีการเตรียมความพร้อมเพื่อรับการประเมินจากสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา อันดับสุดท้าย คือ สถานศึกษามีการนำครูไปศึกษาดูงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาจากสถานศึกษาที่มีการดำเนินงานเป็นเลิศ

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา

1. ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามอายุ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

การวิจัยความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยมีประเด็นนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการวางระบบงานวิชาการ ที่สอดคล้องกับบริบทเฉพาะทางของการจัดการศึกษา

พิเศษ โดยมีการส่งเสริมการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ที่เป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นรูปธรรม การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการจังหวัดฉะเชิงเทรามีลักษณะของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือและการมีส่วนร่วม ส่งผลให้ครูผู้สอนรู้สึกถึงการได้รับการสนับสนุนด้านทรัพยากร สื่อการเรียนรู้ และเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อข้อจำกัดของนักเรียนแต่ละประเภทความพิการอย่างทั่วถึง นอกจากนี้ กระบวนการนิเทศภายในที่เน้นความเป็นกัลยาณมิตรและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ยังช่วยลดช่องว่างในการปฏิบัติงาน ทำให้ครูได้รับคำปรึกษาและเทคนิคการจัดการเรียนการสอนเฉพาะทางที่ถูกต้อง ส่งผลให้เกิดความมั่นใจในการปฏิบัติหน้าที่และมีความภาคภูมิใจในผลสำเร็จของการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน อีกทั้งการที่สถานศึกษามีนโยบายส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ผ่านการอบรมและสัมมนาเชิงปฏิบัติการที่ทันสมัย ทำให้ครูสามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาในชั้นเรียนได้จริง สภาวะแวดล้อมในการทำงานที่เกื้อกูลและระบบการบริหารที่โปร่งใสชัดเจน จึงเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญที่ทำให้ครูเกิดความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในระดับมาก ซึ่งถือเป็นพื้นฐานสำคัญในการยกระดับคุณภาพการศึกษาพิเศษในจังหวัดฉะเชิงเทราให้มีความยั่งยืนและมีประสิทธิภาพสูงสุดสอดคล้องกับงานวิจัยของ มณสินี เจริญไชยนาวงศ์, ปทุมพร เปียถนอม (2563) ศึกษาเรื่อง การบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับแรก คือ ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และด้านที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสุดท้าย คือ ด้านการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ เมื่อจำแนกในส่วนของรายละเอียดแต่ละด้าน สามารถนำผลการวิจัยมาเสนอได้ ดังต่อไปนี้

1) ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษามีวิสัยทัศน์ในการสนับสนุนการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ที่ชัดเจนและนำไปใช้ได้จริง ส่งผลให้ครูสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษและศักยภาพของนักเรียนแต่ละบุคคลได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกันโรงเรียนยังมีการจัดสรรสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนการสอนสำหรับเด็กพิการอย่างเพียงพอ ช่วยลดอุปสรรคและเพิ่มประสิทธิภาพในการถ่ายทอดความรู้ของครูได้เป็นอย่างดีสอดคล้องกับงานวิจัยของธนวินท์ ไวฉลาด (2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาความ

พึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดอำนาจเจริญ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด

2) ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องจากผู้บริหารให้ความสำคัญกับการวางระบบงานที่เป็นลำดับขั้นตอนและเชื่อมโยงกับการจัดทำแผน IEP ของนักเรียนอย่างเป็นรูปธรรม ครูมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานและจัดทำรายงานประเมินตนเอง ทำให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของและเห็นคุณค่าของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนร่วมกัน อีกทั้งสถานศึกษายังมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ช่วยลดภาระงานเอกสารและสร้างความสะดวกในการปฏิบัติงาน ประกอบกับการนิเทศภายในที่เน้นการส่งเสริมสนับสนุนแบบกัลยาณมิตรมากกว่าการจับผิด ทำให้ครูเกิดความมั่นใจและมีความพึงพอใจต่อระบบประกันคุณภาพที่ช่วยยกระดับมาตรฐานการศึกษาพิเศษได้อย่างยั่งยืนสอดคล้องกับงานวิจัยของพัชญ์พิชา จันทา (2563) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

3) ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องจาก โรงเรียนมีการบริหารจัดการเชิงระบบที่เปิดโอกาสให้ครูผู้สอนได้มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของผู้เรียนพิการแต่ละบุคคลอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษาพิเศษ การที่สถานศึกษามุ่งเน้นการปรับปรุงหลักสูตรให้มีความยืดหยุ่นและสอดคล้องกับศักยภาพที่แตกต่างกันของนักเรียน ส่งผลให้ครูรู้สึกถึงประสิทธิภาพในการนำหลักสูตรไปใช้จัดการเรียนการสอนจริง นอกจากนี้ กระบวนการทำงานที่เป็นระบบตั้งแต่การวางแผนการใช้หลักสูตรไปจนถึงการนิเทศติดตามผลอย่างต่อเนื่อง ทำให้ครูได้รับคำแนะนำและแนวทางที่ชัดเจนในการแก้ปัญหาหน้างาน ประกอบกับการส่งเสริมให้มีการอบรมให้ความรู้ด้านการพัฒนาหลักสูตรเฉพาะทางอย่างสม่ำเสมอ ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจและความภาคภูมิใจในวิชาชีพให้กับบุคลากร ความพึงพอใจในระดับสูงนี้จึงสะท้อนให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนงานวิชาการผ่านการสนับสนุนทรัพยากรและบรรยากาศการทำงานที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ส่งผลให้หลักสูตรสถานศึกษากลายเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้เรียนพิการ

ได้อย่างเป็นรูปธรรมสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภชัย บุญนาง (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร กรุงธนเหนือ ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงธนเหนือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา โดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมาก

4) ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องจากการที่ผู้บริหารสถานศึกษามีวิสัยทัศน์ในการจัดสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเข้าถึง (Accessibility) ตามหลักการออกแบบเพื่อทุกคน ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนแต่ละประเภทความพิการอย่างเป็นรูปธรรม ประกอบกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกและสื่อการสอนที่ทันสมัย ซึ่งช่วยลดอุปสรรคและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ โรงเรียนยังมีความโดดเด่นในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งในภาครัฐและเอกชน เพื่อบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ากับกระบวนการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะชีวิตในพื้นที่จริงอย่างหลากหลาย การจัดสรรงบประมาณที่ตรงจุดควบคู่กับการเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ จึงเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลให้การบริหารงานวิชาการในด้านนี้ประสบความสำเร็จในระดับที่น่าพึงพอใจอย่างยิ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐชา คำคงอยู่ (2568) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอทองผาภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. จากการเปรียบเทียบ ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยจำแนกตาม เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน สามารถนำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

1) ผลการเปรียบเทียบ ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามเพศ พบว่า โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ที่เป็นเช่นนั้นอาจเนื่องจากครูผู้สอนที่มีเพศต่างกันมีการรับรู้ ความเข้าใจ ที่อยู่บนพื้นฐานความแตกต่างกันระหว่างเพศชายและหญิง จึงส่งผลให้ครูที่มีเพศต่างกันมีมุมมอง ความรู้สึก ทัศนคติ และความคิดเห็นต่อความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เบ็ญจภรณ์ รุ่งเรือง (2566) ศึกษาเรื่อง

ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดาร จังหวัดนครนายก ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดาร จังหวัดนครนายก จำแนกตามเพศ โดยรวม ผลการศึกษาพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2) ผลการเปรียบเทียบ ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนั้นอาจเนื่องจาก ครูที่มีวุฒิการศึกษาที่แตกต่างกันมีการรับรู้ที่อยู่บนพื้นฐานความแตกต่างของวุฒิการศึกษา ระหว่างระดับปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรีจึงส่งผลให้ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีมุมมองทัศนคติความคิดเห็นต่อความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทราไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อำไพวรรณ ปัดถามา (2566) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการเปรียบเทียบ ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3) ผลการเปรียบเทียบ ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามอายุ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนั้นอาจเนื่องจากการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา มีการเปิดโอกาสรับฟังความคิดเห็นของครูทุกคนให้มีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการและให้ครูทุกคนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและแก้ปัญหาที่ต้องปรับปรุงพัฒนาในการทำงาน สามารถแสดงความคิกเห็นได้อย่างอิสระ เปิดโอกาสให้ซักถามเมื่อมีกี่ประชุมหรืออบรมพัฒนาบุคลากรโดยไม่ใช้อายุของครูมาเป็นข้อจำกัดในการแสดงความคิดเห็น แต่จะคำนึงถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่จะเกิดขึ้นในสถานศึกษาเป็นหลัก แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปีมีความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทราสูงกว่าครูที่อายุระหว่าง 30-40 ปี และครูทีมีอายุมากกว่า 40 ปี เกิดจากครูที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปีเพิ่งจบการศึกษาจึงมีความรู้เรื่องหลักสูตรที่ทันสมัยกว่า มีความคล่องตัวในการใช้เทคโนโลยี และ

ยังมีภาระงานของโรงเรียนน้อยกว่าครูที่มีอายุระหว่าง 30-40 ปี และครูทีมีอายุมากกว่า 40 ปี ทำให้สามารถโฟกัสกับการพัฒนาหลักสูตรได้อย่างเต็มที่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวัญจิรา งามทวี (2566) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนบางพลี 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 2 จำแนกตามอายุ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4) ผลการเปรียบเทียบ ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนั้นอาจเนื่องจากโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา มีการประสานความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ จึงทำให้ครูได้มีการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน จึงทำให้ครูทีมีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความพึงพอใจในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทราไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิวพร ละหารเพชร (2562) ศึกษาเรื่อง ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขนาดเล็กตามความคิดของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 พบว่า โดยรวมครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิ์ธิผลการบริหารงานวิชาการ ในภาพรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุป/ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย 1.1 ด้านการบริหารงานวิชาการภาพรวม เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับ “มาก” ผู้บริหารโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทราควรส่งเสริมและรักษารูปแบบการบริหารงานวิชาการเดิมไว้ พร้อมทั้งพัฒนาและยกระดับระบบการทำงานวิชาการให้ดียิ่งขึ้น เพื่อต่อยอดความพึงพอใจของครูสู่ระดับมากที่สุด โดยเน้นการเปิดโอกาสให้ครูผู้สอนได้มีส่วนร่วมในการวางแผนและการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง 1.2 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (จำแนกตามอายุ) จากผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีอายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้บริหารโรงเรียนและฝ่ายงานวิชาการจึงควรจัดกิจกรรมหรือกระบวนการทบทวนหลักสูตรสถานศึกษาที่คำนึงถึง

ช่วงวัยและประสบการณ์ของครู เช่น การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (PLC) ระหว่างครูต่างรุ่น โดยนำความเชี่ยวชาญของครูที่มีอายุมากมาผสานกับแนวคิดนวัตกรรมของครูรุ่นใหม่ เพื่อปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความพิการให้มีความยืดหยุ่น เหมาะสม และตอบสนองความต้องการของครูทุกกลุ่มอายุ 1.3 ด้านปัจจัยส่วนบุคคล (เพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน) เนื่องจากผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าระบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรามีมาตรฐานที่ครอบคลุมครูทุกกลุ่ม ผู้บริหารจึงควรรักษามาตรฐานความเท่าเทียมในการสนับสนุนงานวิชาการ การมอบหมายงาน และการส่งเสริมการพัฒนาตนเองอย่างเป็นธรรม โดยไม่ต้องแยกส่วนการบริหารตามปัจจัยด้านเพศ วุฒิการศึกษา หรืออายุงาน แต่เน้นการพัฒนาทักษะเฉพาะทางในการจัดการศึกษาพิเศษร่วมกันทั้งองค์กร **2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ** 2.1 จัดตั้งคณะทำงานปรับปรุงหลักสูตรที่ผสมผสานระหว่าง "ครูอาวุโส" (เน้นจุดแข็งด้านความเข้าใจบริบทเด็กพิการแต่ละประเภทและประสบการณ์สอน) และ "ครูรุ่นใหม่" (เน้นจุดแข็งด้านเทคโนโลยีและสื่อนวัตกรรม) 2.2 ผู้บริหารควรสนับสนุนให้เกิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในโรงเรียนสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง โดยเน้นการแลกเปลี่ยนปัญหาและเทคนิคการจัดการเรียนการสอนเด็กเฉพาะความพิการ **3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป** 3.1 ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการ 3.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเฉพาะความพิการในจังหวัดฉะเชิงเทรา 3.3 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาของสถานศึกษา

เอกสารอ้างอิง

ขวัญจิรา งามทวี. (2566). ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนบางพลี 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเขต 2. ใน สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ.

เกศสุดา อินทร์สาหร่าย. (2563). การพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการในโครงการบริการสังคมของมูลนิธิมหาไถ่เพื่อการพัฒนาคนพิการ (บาทหลวงเรย์มอนด์ เอ เบรนนัน). วารสารการเมืองการปกครอง, 10(3), 155-176.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551. โรงพิมพ์คุรุสภา.

ณัฐชา คำคงอยู่. (2568). ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอทองผาภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3. วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, 15(4), 1-12.

ธนวินท์ ไวฉลาด. (2561). การศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดอำนาจเจริญ. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.

เบ็ญจภรณ์ รุ่งเรือง. (2566). ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดาร จังหวัดนครนายก. ใน สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ.

พัฒนา พรหมณี, ยุพิน พิทยาวัฒนชัย, และจีระนันท์ ทัพผา. (2563). แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจและการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในงาน. วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย (สสอท.), 26(1), 59-66.

ศิวพร ละหารเพชร. (2562). ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขนาดเล็กตามความคิดของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

ศุภชัย บุญนาง. (2565). การบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร กรุงธนเหนือ. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อำไพวรรณ ปัดถามา. (2566). ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสำนักงานเขตบางกะปิ สังกัดกรุงเทพมหานคร. ใน สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยกรุงเทพสุวรรณภูมิ.